

INDRA LARSSONS INTE HELT PERFEKTA HÄSTLIV 1
sid 5-11

Sätt tillbaka meningarna. Skriv bara de första tre orden.

Bruno och Silas, mina roliga och supersmarta råttor.

Då blir det inte kul, det fattar du väl?

En sekund senare hade de försvunnit upp i skogen.

Jag älskade utmaningen i att vara med så stora djur och att försöka förstå hur de funkade.

Man kommer långt om man trampar på.

Och att mostern inte ville att någon annan än Tea skulle rida den.

Ibland var vi hur tajta om helst och det kändes som om det skulle vara för evigt. Men det var ett för evigt som bara varade tills Tea började hänga med någon av de andra tjejerna i klassen och evighetskänslan försvann.

- Vi kan inte vara jämt, brukade Tea svara när jag blev sur. _____

- *En ponny är bättre än ingen, sa Ruben. Vi kan dela, då blir det inte så dyrt.*

Ruben fattade ingenting, men det gjorde jag redan innan Tea började krångla in sig i långa förklaringar om att ponnyn hon skulle få låna var väldigt nervös och känslig. Att det var en tävlingsponny. _____

Den hösten blev cykeln min låtsashäst. På raksträckorna, där det rullade på, stod jag upp i lätt sits med fötterna på cykelpedalerna. Med blicken mitt emellan styrtagen och vinden i ansiktet manade jag på min fina häst i galopp. _____

Pirret i magen när man sadlat och lett in den på ridbanan. När man suttit upp, när ridlektionen började och man inte visste vad som väntade. _____

Det var konstigt, men när jag var i stallet var det som om mina hemmadjur knappt existerade. Hur kunde jag glömma dem ens för en sekund? Ninen, min söta kanin, det första djuret som blev mitt och som jag älskat så länge. _____

Jag var på väg hem och så inne i fantasierna om kakaduan som skulle sitta på min axel att jag först inte såg att det stod tre hästar i en hage vid vägkanten. Sen skrämde de av cykelns gnislande bromsar och stack iväg i full galopp över ängen. _____

INDRA LARSSON 1

sid 5-11

Då blir det inte kul, det fattar du väl?

Och att mostern inte ville att någon annan än Tea skulle rida den.

Man kommer långt om man trampar på.

Jag älskade utmaningen i att vara med så stora djur och att försöka förstå hur de funkade.

Bruno och Silas, mina roliga och supersmarta råttor.

En sekund senare hade de försvunnit upp i skogen.